

TRANH TRUYỆN DÂN GIAN VIỆT NAM

MIẾNG TRẦU KÌ ĐIỀU

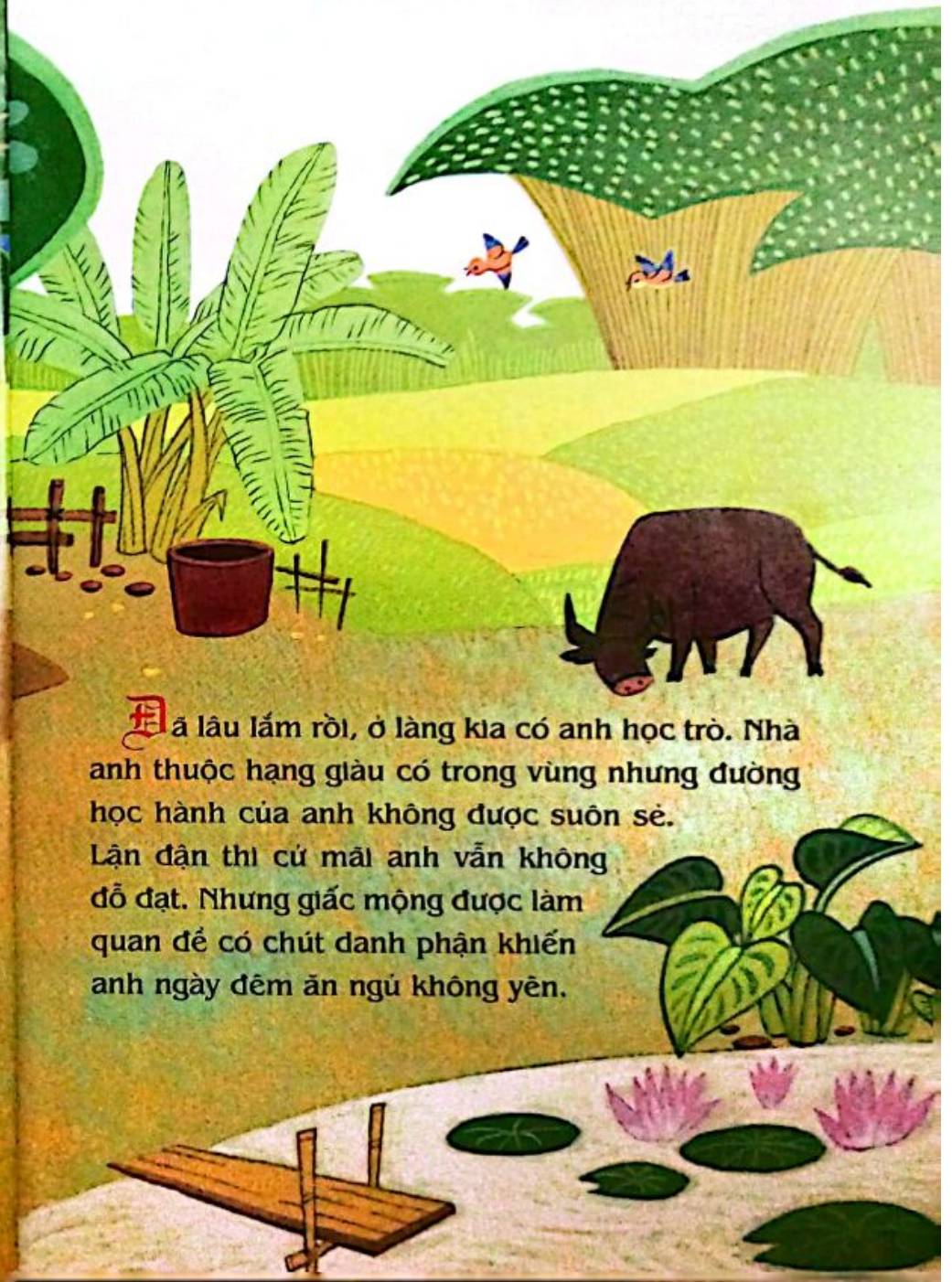
TRANH TRUYỆN DÂN GIAN VIỆT NAM

MIỀNG TRẦU KÌ DIỆU

Tranh : PHẠM NGỌC TUẤN
Biên soạn : HỒNG HÀ

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG

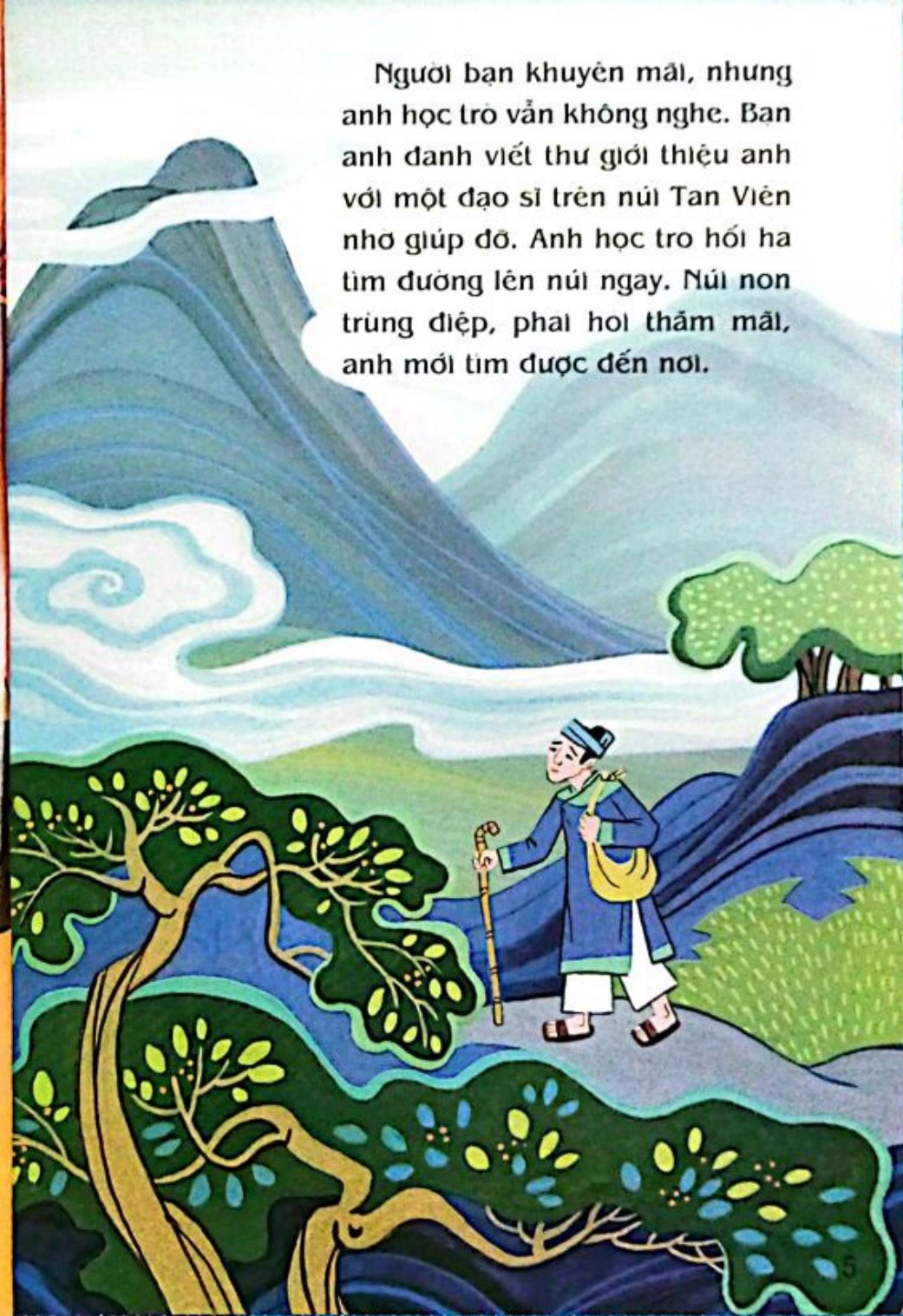
Thế nào lâu lắm rồi, ở làng kia có anh học trò. Nhà anh thuộc hạng giàu có trong vùng nhưng đường học hành của anh không được suôn sẻ. Lận đận thi cử mãi anh vẫn không đỗ đạt. Nhưng giấc mộng được làm quan để có chút danh phận khiến anh ngày đêm ăn ngủ không yên.

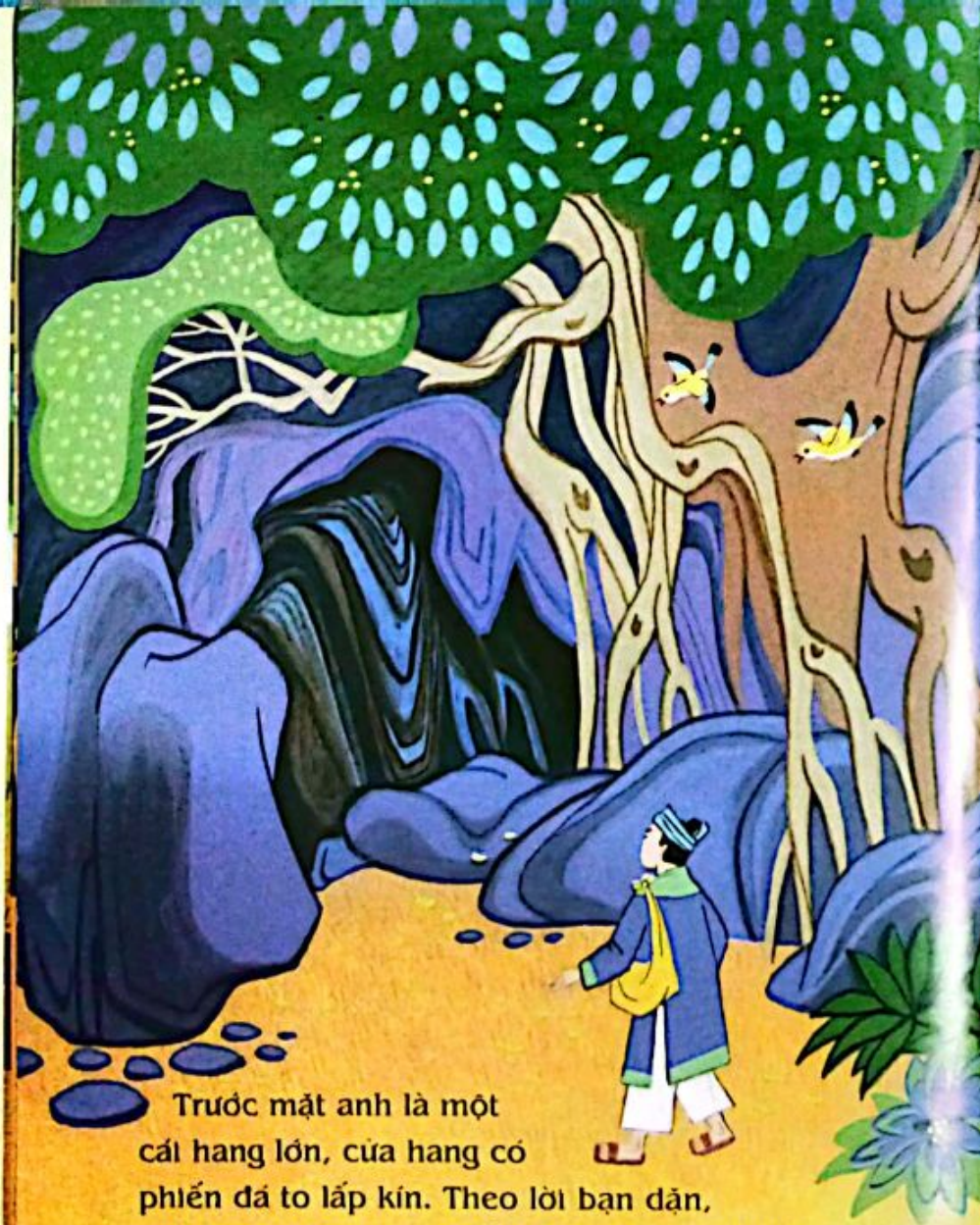

Một hôm, nghe nói ở huyện đường khuyết chân thơ lại, anh học trò vội bán ruộng vườn, cố lo lót chạy vạy.

Anh tìm đến một người bạn có quen biết với quan thượng để nhờ vả. Nhưng người bạn khuyên anh nên giữ ruộng vườn lại để cày cấy làm ăn, tội gì phải quy lụy mua quan bán tước cho khổ.

Người bạn khuyên mãi, nhưng anh học trò vẫn không nghe. Bạn anh đành viết thư giới thiệu anh với một đạo sĩ trên núi Tan Viên nhờ giúp đỡ. Anh học trò hối hả tìm đường lên núi ngay. Núi non trùng điệp, phải hỏi thăm mãi, anh mới tìm được đến nơi.

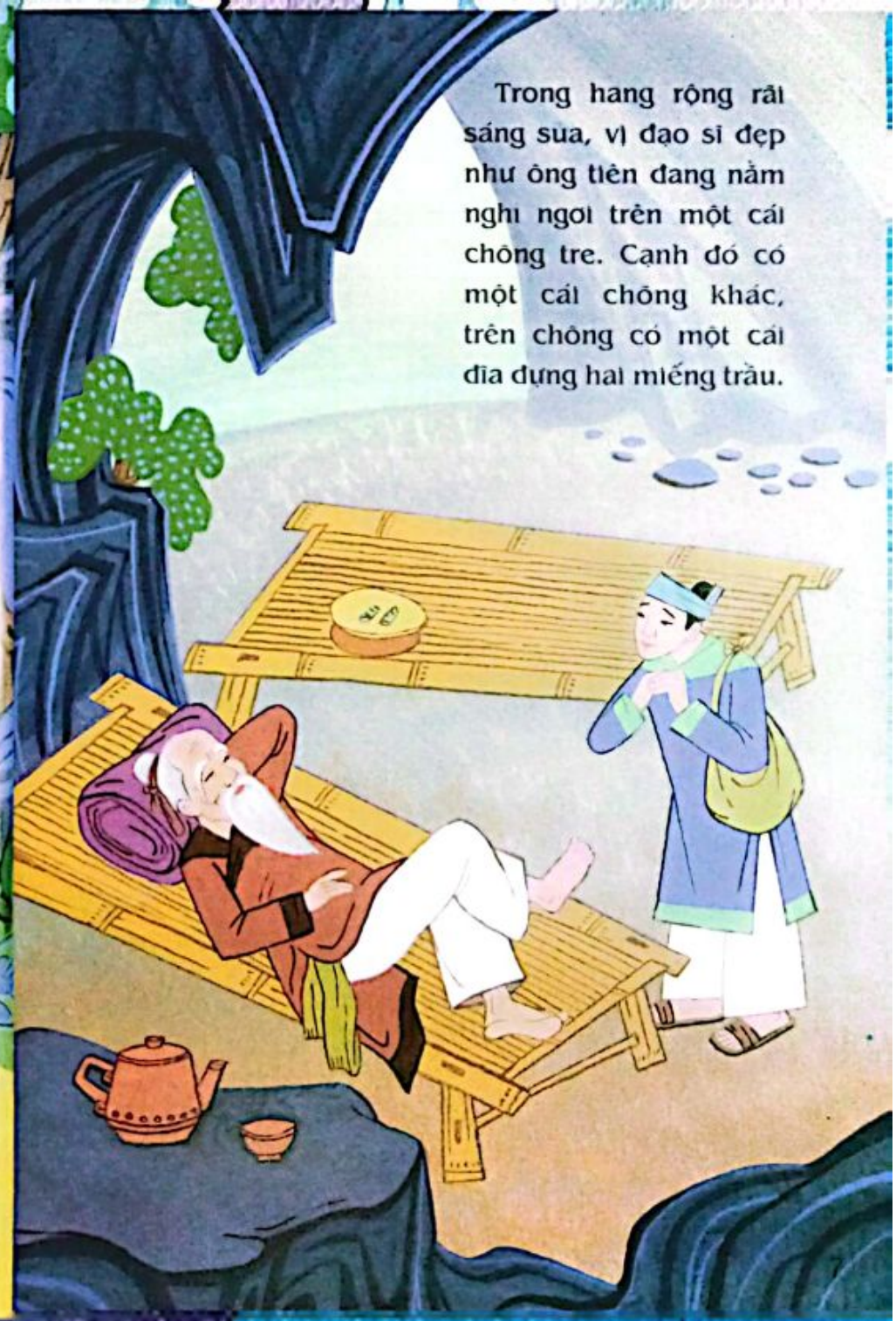

Trước mặt anh là một
cái hang lớn, cửa hang có
phiến đá to lấp kín. Theo lời bạn dẫn,
anh học trò gõ vào phiến đá ba cái rồi nói to:

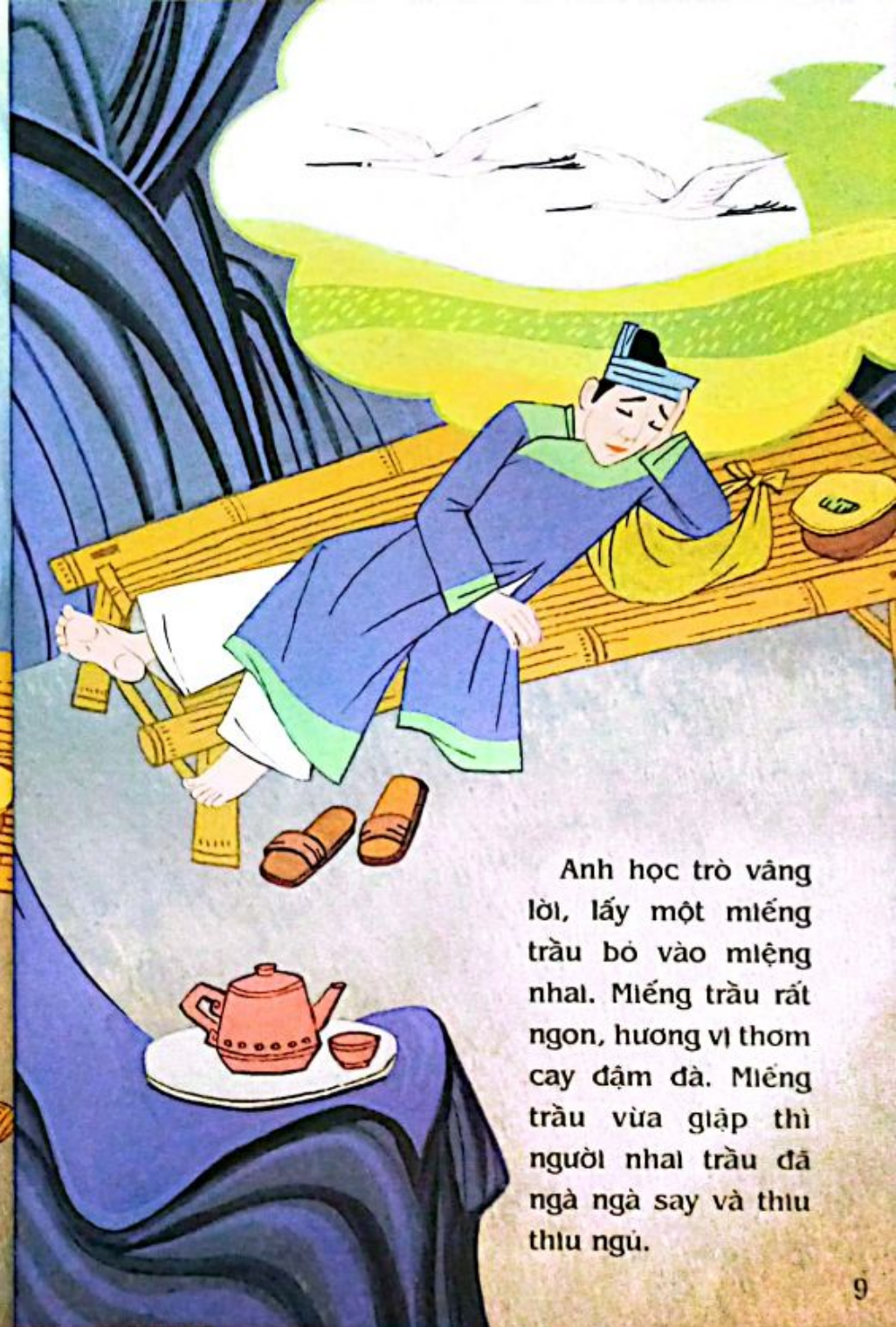
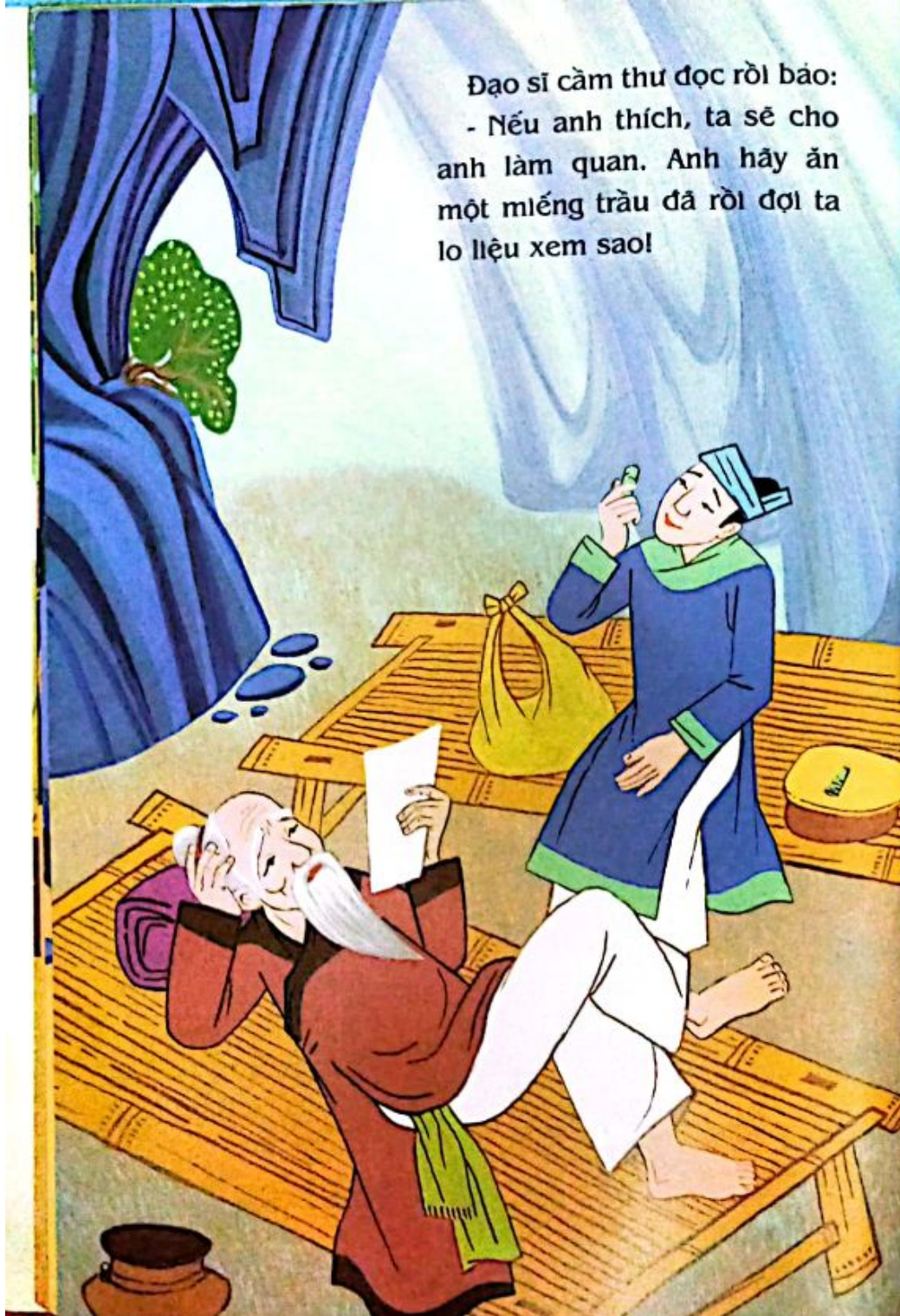
- Phái hang đạo sĩ, xin cho tôi vào!

Tự nhiên phiến đá nhúc nhích lùi sang một bên
lấy lối cho anh học trò đi.

Trong hang rộng rãi
sáng sủa, vị đạo sĩ đẹp
như ông tiên đang nằm
nghi ngoi trên một cái
chõng tre. Cạnh đó có
một cái chõng khác,
trên chõng có một cái
đĩa đựng hai miếng trà.

Đạo sĩ cầm thư đọc rồi bảo:
- Nếu anh thích, ta sẽ cho
anh làm quan. Anh hãy ăn
một miếng trầu đã rồi đợi ta
lo liệu xem sao!

Anh học trò vâng
lời, lấy một miếng
trầu bỏ vào miệng
nhai. Miếng trầu rất
ngon, hương vị thơm
cay đậm đà. Miếng
trầu vừa giập thì
người nhai trầu đã
ngà ngà say và thi
thiu ngủ.

Một hôm có lính đến gọi anh học trò đến dinh quan thượng. Đến nơi anh được đón tiếp tử tế và được bổ cho một chức quan nhỏ trên tỉnh.

Từ đó chàng học trò như được đôi đời. Tuy hằng ngày ra vào công đường anh phải khúm núm, vâng dạ với các quan trên, nhưng khi gặp những người có việc phải đến cửa quan thì anh vênh vang tự đắc lắm.

Lúc đầu anh còn ngần ngại từ chối lễ lạt của những người phải cây nhờ lo lót của quan. Lâu dần anh thấy việc ấy là thường nên ai đến mà không có lễ vật thì anh luôn gây khó dễ cho họ. Nhiều người bị oan khuất rành rành, nhưng anh vẫn làm ngo để ăn tiền dứt lốt.

Nhờ những mảnh khoe làm ăn ấy mà mới chỉ trong vài năm, anh đã phát lên như điều gặp gió. Của cái nhà anh nhiều không đếm xuể.

Ít lâu sau, anh lại được quan trên gả con gái cho. Cuộc sống vương giả của anh tưởng như không ai bì kịp. Có biết bao kẻ thèm thường, mơ ước được như anh.

Được làm rể quan trên, đường công danh của anh rộng mở, cứ vài năm anh lại được cất nhắc một lần. Bạn bè tấm tắc khen anh tốt số, được làm quan lại có vợ đẹp con ngoan, giàu sang phú quý.

Cuộc sống sung sướng cứ thế trôi đi. Cho đến một ngày kia, khi anh đang ngồi bàn với vợ tận hưởng nhà của ruộng vườn, thì bỗng có lính cầm trát của quan trên đến gọi anh lên hầu.

Anh vui vẻ lên ngựa đi ngay. Vừa đi anh vừa nghĩ thầm:

- Bấy lâu nay mình tận tâm với quan trên như vậy, hôm nay ngài lại gọi lên gấp, có khi lần này được cất nhắc lên kinh đô cũng nên!

Nhưng vừa bước chân tới cửa công đường, anh đã bị bắt bỏ ngục ngay. Chưa hiểu nếp te ra sao, anh cử một mục kêu oan, xin quan trên soi xét.

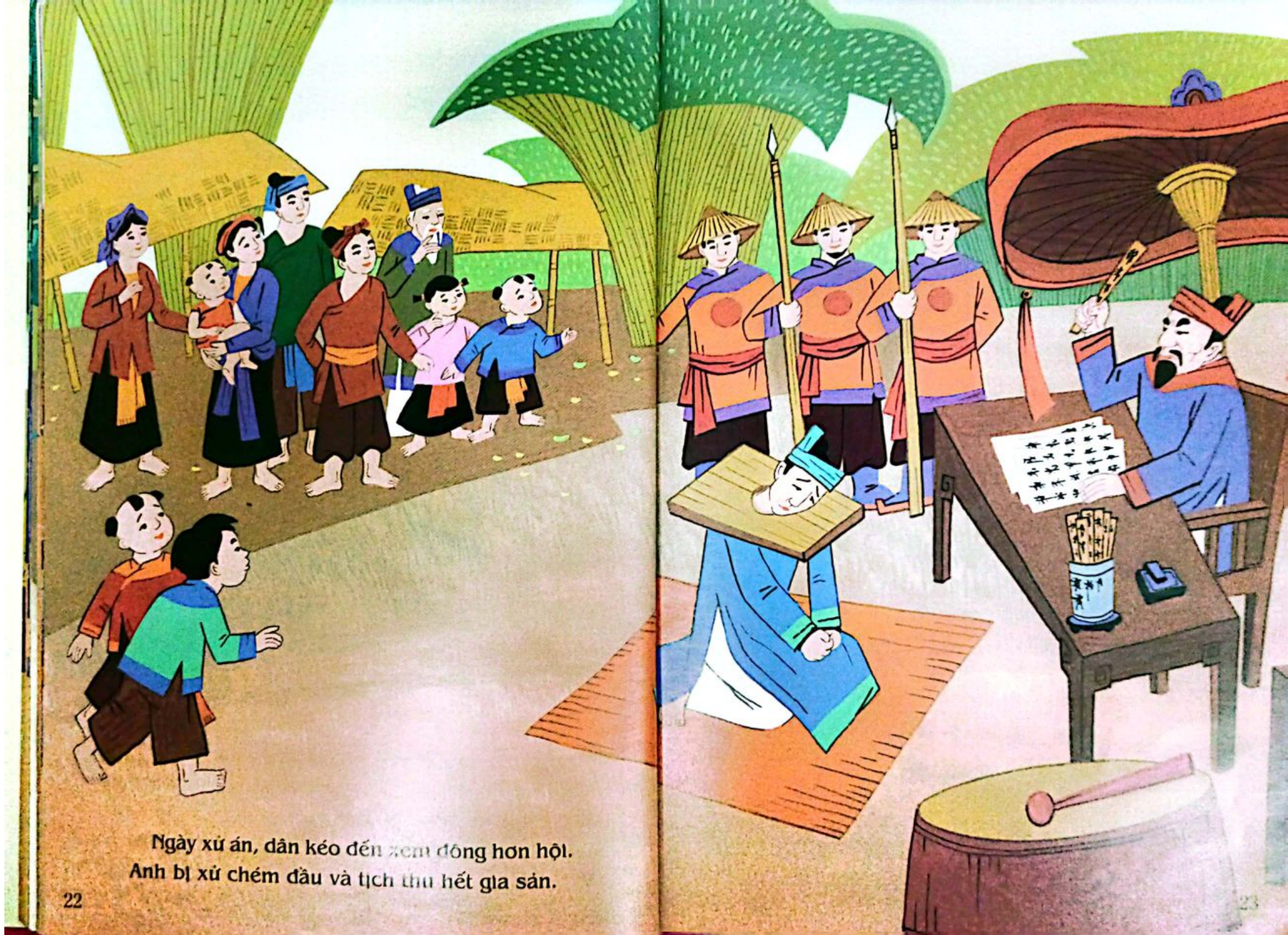

Thì ra lúc bấy giờ có một ông quan thanh liêm được triều đình cử đi thanh tra các nơi, ông đã tìm ra rất nhiều chứng cứ về những vụ nhũng nhiễu, ăn hối lộ của các quan tỉnh mà vụ nào anh cũng đóng vai chính. Tội anh đã rõ ràng đến quan thượng cũng không cứu được anh.

Thế rồi những người bị vu oan giáng họa ngày trước đều đổ xô tới cửa quan để kiện anh. Đơn tố cáo xếp thành chồng cao ngất, nhân chúng, vật chứng đều không đếm xuể, anh không còn đường nào thoát tội.

Ngày xử án, dân kéo đến xem đông hơn hội.
Anh bị xử chém đầu và tịch thu hết gia sản.

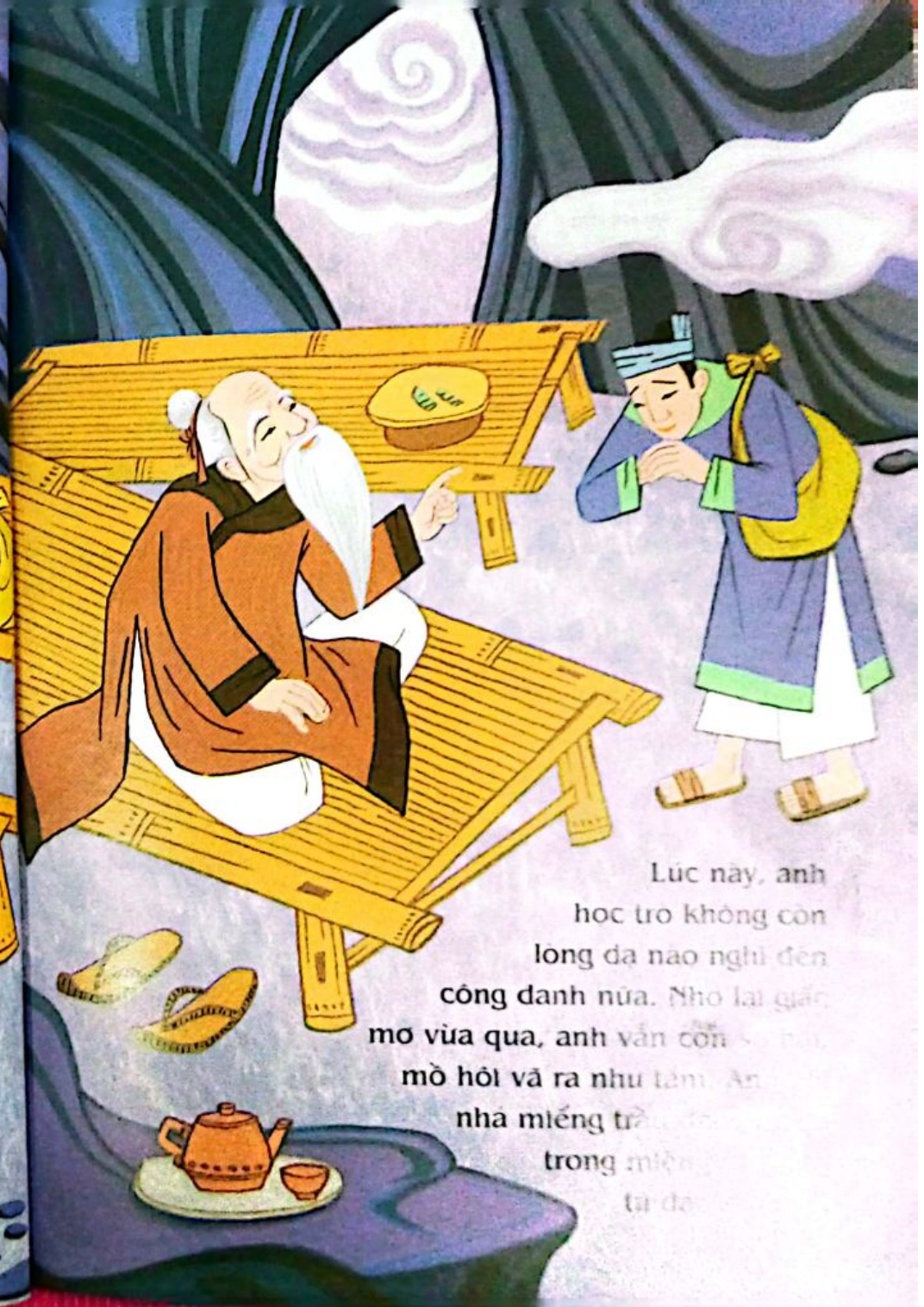
Ngồi trong ngục
tối đợi ngày ra
pháp trường chịu
lộ, anh hồi hận
lắm. Giá như anh
đừng làm quan,
đừng nhờ đạo sĩ
chạy chọt cho thì
đầu đến nổi bầy
giò phải chịu tội
mất mạng thế này!

Chợt có tiếng động lớn vang lên, anh giật mình
mình ngo ngác nhìn quanh. Té ra anh vẫn còn ở
trong hang đạo sĩ. Đĩa trầu vừa bị rơi xuống
hang gây nên tiếng động khiến anh tỉnh giấc.

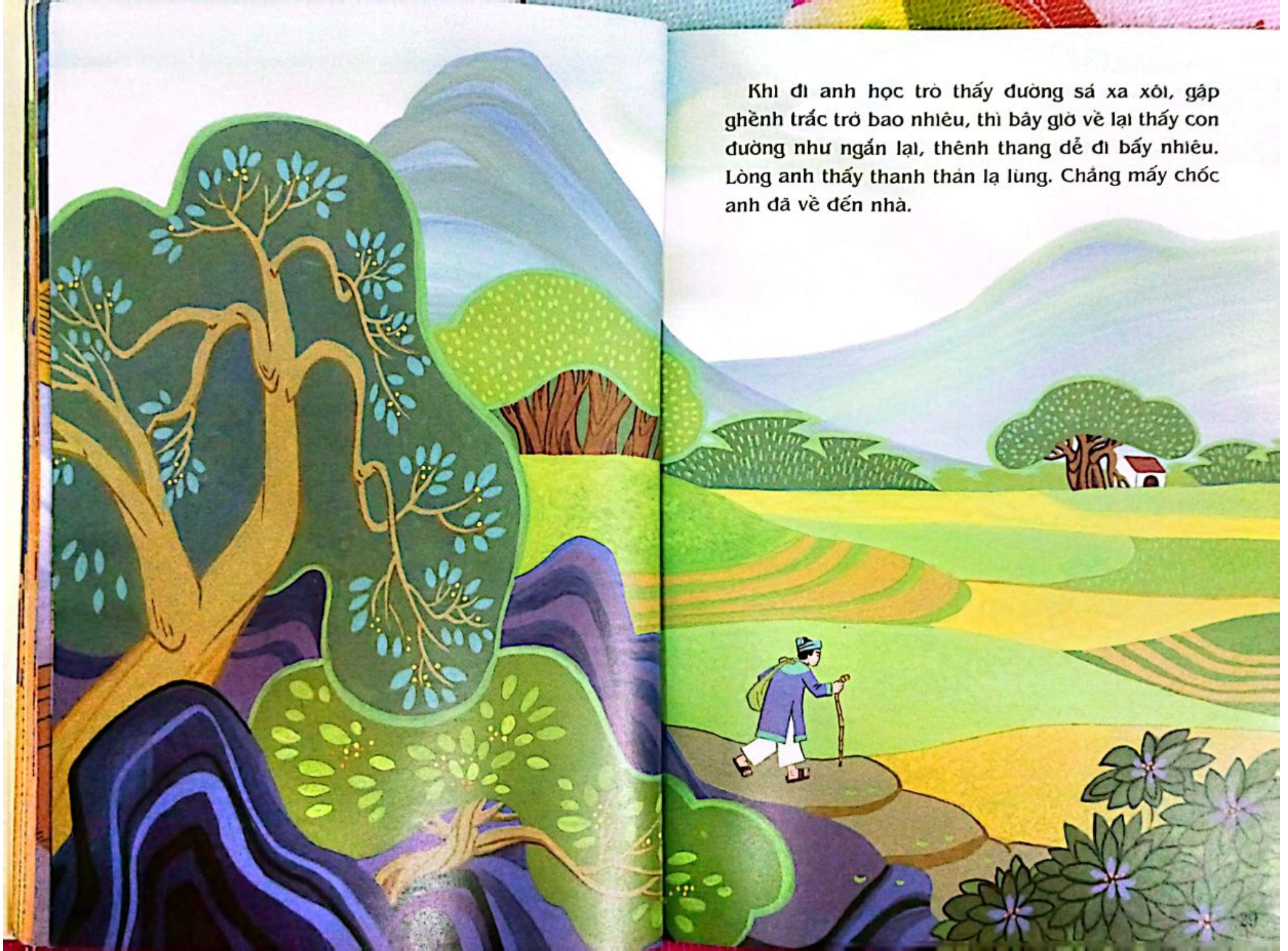
Vị đạo sĩ vẫn đang nhai trầu bồm bồm, mắt lim dim như nghĩ ngợi điều gì. Thấy anh học trò thúc giấc ông nói ngay:

- Gớm, anh ngủ say quá, tôi không dám gọi dậy nên cứ đợi mãi. Tôi đã viết sẵn một bức thư, bây giờ anh xuống núi đem thư đến gặp quan thượng ngay kẻo muộn mất!

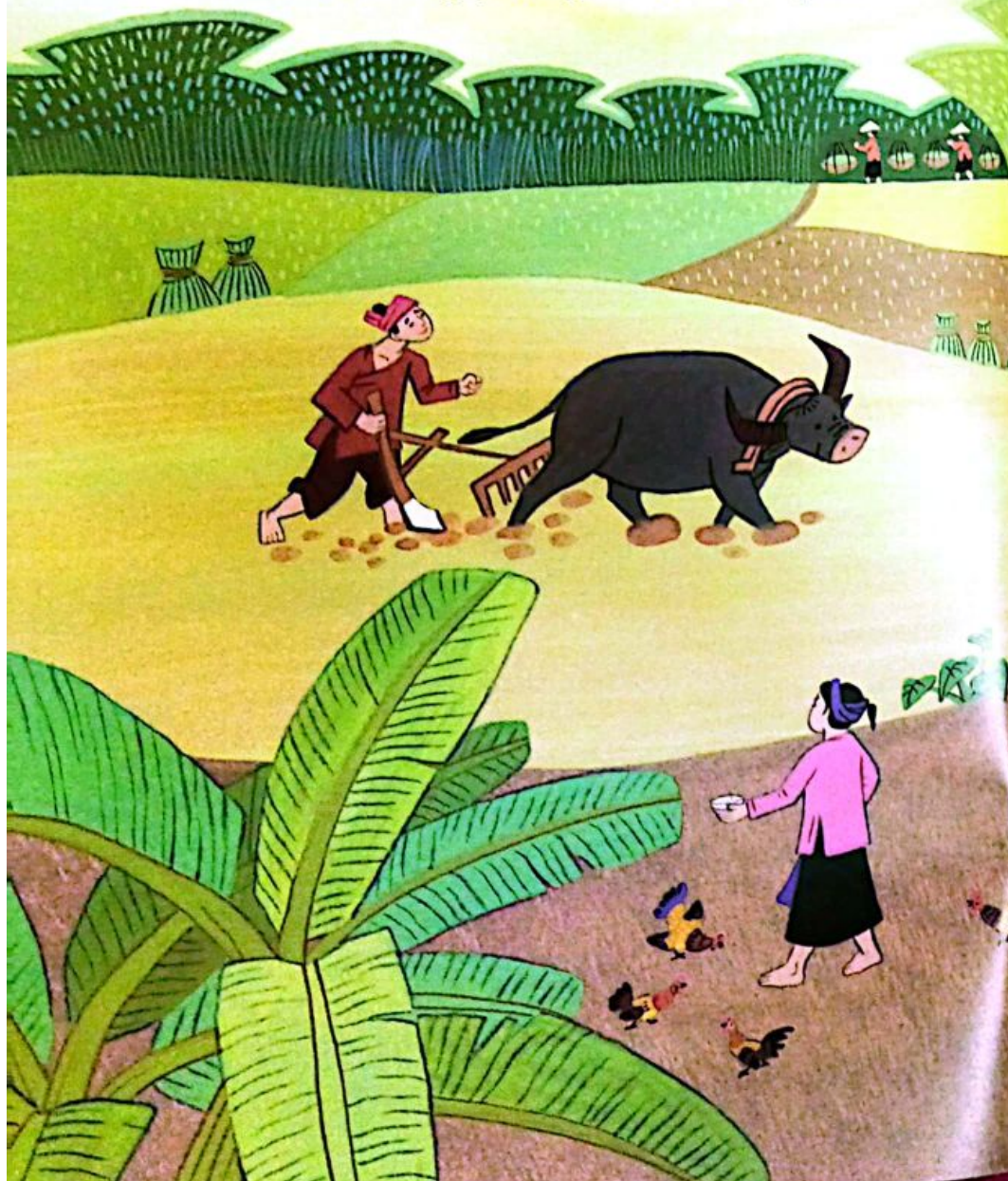

Lúc này, anh học trò không còn long dạ nao nghĩ đến công danh nữa. Nho lại giấc mơ vừa qua, anh vẫn còn thấy mồ hôi vã ra như tắm. Anh nghĩ nhà miếu trầu đã quá trong miệng, tại đây...

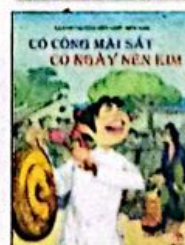
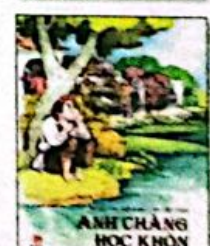
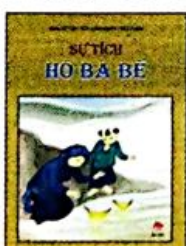
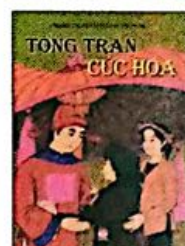
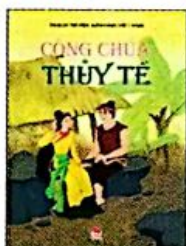
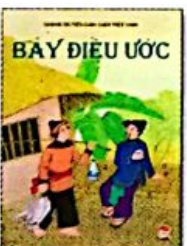
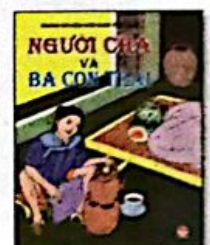
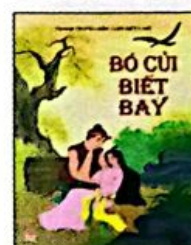
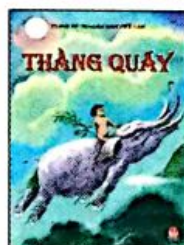
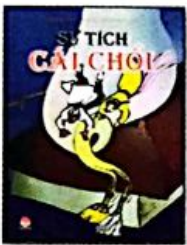
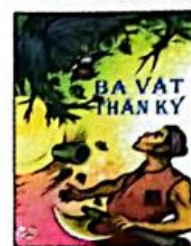
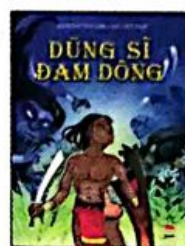
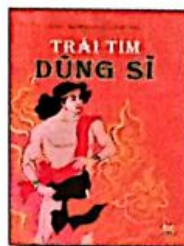
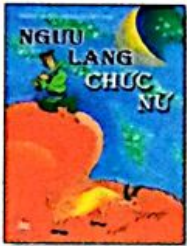
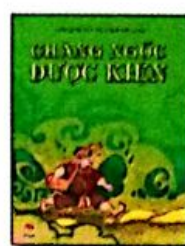
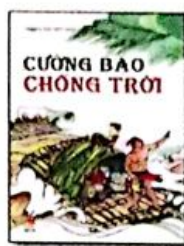
Khi đi anh học trò thấy đường sá xa xôi, gập ghềnh trắc trở bao nhiêu, thì bây giờ về lại thấy con đường như ngắn lại, thênh thang dễ đi bấy nhiêu. Lòng anh thấy thanh thản lạ lùng. Chẳng mấy chốc anh đã về đến nhà.

Từ đó, anh học trò chỉ thú làm ăn. Nhờ có chút chữ nghĩa, anh biết tính toán, lo toan công ăn việc làm nên ruộng vườn lúc nào cũng tươi tốt, mùa màng bội thu. Nhà anh ngày càng no đủ, hạnh phúc.

CÁC EM TÌM ĐỌC BỘ TRANH TRUYỆN DÂN GIÀN VIỆT NAM DO NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG XUẤT BẢN

ISBN 978-604-2-00569-2

9 786042 005692

5101400290002

Giá : 10.000đ